

CASA DE MENJARS
LA PALMA
Antiga casa Llorenç
JOAQUIM SOLER
La més antiga i econòmica de
Sabadell.
Dispesers a tot estar des de
25 pessetes setmanals
Carrer de Bèlgica, 50-52

EL POBLE

ANY I

NÚM. 9

SABADELL, DIUMENGE 10 D'ABRIL 1932

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: C. SANT PERE, 31 - TELÈFON 2333 - IMPREMTA: RAMBLA DE LA REPÚBLICA, 65
NÚMERO SOLT: 10 CTS.

LA CORRESPONDÈNCIA AL DIRECTOR

Publicada pel diari loc al «La Ciutat», hem de reportar aquí aquesta floreta: «Però, què hi farem si això passa als Estats Units i no a qual-sevol jove i petulant republicana sortida tot just de l'estat de barbàrie».

Els republicans que encara no són subscriptors nostres, què hi diuen?

L'Estatut de Catalunya L'hora d'una acció republicana

L'Estatut ha pres estat parlamentari. Per primera vegada, la personalitat catalana, com a poble viu i redreçat, es presentà davant la resta de la península sense pretensions de querella, sinó amb l'estímul de la seva pròpia voluntat que quedà fixada en el plebiscit del 2 d'agost de l'any passat. I diem-ho també: si l'Estatut després d'una anyada en la qual semblava quedar rersagat per haver-se d'obrir camins nous, i viarany inèdits, ha pogut arribar al Parlament, es deu en primer terme als republicans, es deu al fet revolucionari que implantà la República.

Sense República, i sense republicans decididament d'esquerra, el plet català hauria estat, en definitiva, perdut. Els catalanistes que desvirtuen les formes de govern, els catalanistes neutrals en tota posició declaradament política o social, els catalanistes pels quals el catalanisme és un tòpic que serveix per a dissimular el seu esperit reaccionari i antipopular, no haurien realitzat a favor de Catalunya ni de l'ideal català aquest acte de tan eloqüent transcendència.

Qui vulgui una Pàtria lliure, l'ha de guanyar. Qui pretengui el triomf d'un ideal hi ha de posar la seva passió i la seva activitat. I fins avui, i àdhuc sembla fins més enllà de les contingències polítiques que de la implantació de l'Estatut poden derivar-se, els catalanistes que no pensen ni en la República de les llibertats individuals ni el millorament de les tendències socials com exigeix tota democràcia ben organitzada, posaran gaire esforç a fer una Catalunya més lliure

re i més forta en l'ordre de les seves activitats ideològiques. Llurs prejudicis de classe, els ho priven, i si cal conquistar noves atribucions, nous avenços per al perfeccionament del futur govern català hauran d'ésser els republicans d'esquerra, els veritables liberals i democràtics, que conscients del deure que tenen d'avençar política i socialment, posaran els graons necessaris, posaran el seu esforç revolucionari si cal, perquè tinguin satisfacció els sentiments populars ofesos pels enemics d'abans i d'ara que sempre tindrà el poble català.

Hem de pensar que l'Estatut no és un fi, sinó un principi. Marcarà la nostra responsabilitat com a homes i com a poble, i els pobles no es redrecen ni són alguna cosa, sense l'estímul ideològic que els fa forts i grans. Sense ideals caurien en la pitjor de les vicissituds. Sense una política honrada i de conviccions, foren indubtablement sotmesos a la tirania oligàrquica dels nuclis de dreta.

L'Estatut, doncs, no farà la felicitat dels catalans, ans al contrari, ens ha de donar neguits i inquietuds per a superar l'etapa sentimental del catalanisme líric. Ara és l'hora de l'acció, d'una acció republicana, d'una acció popular que pugui rebre l'Estatut com una victòria seva i instaurar-lo amb les majors garanties de defensa i de millorament. I per això és útil l'enfortiment dels partits polítics lídars dels quals ultrapassi la línia vaga i desdibuixada de la neutralitat i acceptin les conseqüències de un ideari francament evolutiu per a major eficàcia de les nostres activitats individuals i col·lectives.

tot entre la classe obrera local, que aquesta manca de personal infermer els comporta deixar el treball.

I per què la Federació de Germandats no s'ha cuidat de crear un cos d'infermers i d'infermeres per a subvenir les necessitats dels seus associats? Sembla que pel nombre que són aquests associats, podria trobar-se la manera de resoldre econòmicament el problema, que s'hauria d'enfocar sense perdre temps.

Rafael HUMBERT.

"Per Catalunya i la República"

Ens plau reproduir un fragment de l'obra que amb aquest títol serà representada el dia 14 d'abril, en el Casal Català d'Esquerra. Es una comèdia en dos actes i en vers, allusiva a la commemoració de la diada, de la que en tenim bones referències.

Serra:

—Tant-se-val llonguet com coca això no em té intranquil; el que a mi m'omple la boca és aquest dotze d'abril.

Aquest dia que la Història marcarà amb lletres d'or, i es gravarà a la memòria dels bons liberals de cor.

Dels homes no sanguinaris que inspirin llurs ideals pensaments humanitaris en guarí i remeiar mals.

Us sembla poqueta cosa la victòria que hem tingut? Esbotzà aquesta resclosa, rompre aquesta esclavitud? Reviure la vida franca, lliurement poder parlar?

Recobrar la ruta blanca com el riu que corre al mar? I treure's del cos la ràbia i deixar d'ésser captiu?

Ocell que fuig de la gàvia i retorna al bosc joliu. Sabeu el què representa guanyà aquesta votació?

Doncs la cossa violenta a l'esquena del Borbó. D'aquest rei lladre mil voltes de nostra terra assassi,

que és per fora un carnestoltes i per dintre un vil botxi, i és la ferma bufetada

als causants dels nostres danys i acabar la mascarada que ha durat més de set anys, i és arrencar les caretes i prendre el governament

a aquestes ineptes dretes que ho han fet tan malament. I és acabà amb la basarda, amb els plors i les tristoris;

i és espolsà aquesta farda de farsants i vividors, i treure les podridures i l'escòria i els femers i fer que les dictadures s'acabin per sempre més.

Ja prou actitud passiva, Catalans, enlaire els cors! És l'hora de l'ofensiva, hem de castigà els traidors.

República i Catalunya el poble ha fet triomfar, des d'avui el timó empanya i la nau es fa a la mar.

Brau patró que la comanda coneix del mar els esculls, n'ha sofert a banda i banda temporals i aldarulls.

Sap el senyal de tempesta i els mals vents que la promou, se li ha fet blanca la testa i cap tràngol el commou.

Un desig en ell s'aferra, seguí el camí que veu clar en la pau com en la guerra, res no el farà desviar.

Sap bé on té la mà esquerra, és valent i és català, és el símbol de la terra i es diu: Francesc Macià.

Les activitats de la Cambra de Comerç

En l'última sessió celebrada per la nostra Cambra de Comerç sota la presidència del senyor Gabriel Cirera, va donar-se compte de la intervenció que darrerament ha dut la Cambra en la qüestió de les festes intersetmanals. Es donà lectura de la comunicació enviada al senyor Alcalde sobre aquest particular, complint l'acord de la sessió anterior, així com de la contestació rebuda. Invitada la Cambra a la reunió que, presidida pel Delegat regional del treball, tingué lloc per a tractar de les passades festes, hi assistí el senyor Cirera, no havent formulat cap criteri concret sobre l'assumpte objecte de la reunió, per no estar degudament autoritzat. El referit Delegat manifestà als reunits, oficialment, que dintre de poc el Ministre del Treball nomenarà Jurats Mixtes circumstancials en cada localitat per a determinar el nou calendari de festes. Es de creure que la Cambra serà invitada a formar-ne part i aleshores podrà influir amb la seva autoritat en les deliberacions i acords de l'expressat organisme, procurant que aquests siguin tot el més favorables possible als interessos que representa. Els reunits aprovaren l'actuació del Sr. President en aquest interessant assumpte, expressant al mateix temps llur disgust per l'article aparegut en un periòdic local comentant l'actitud de la Cambra en aquest afer, com així mateix llur complaença per la resposta donada al referit article, amb la qual va quedar demostrat que la Cambra no s'ha inhibit ni ha deixat de complir amb el seu deure en aquesta com en cap ocasió.

Pel cas probable que la Cambra sigui cridada a integrar el referit Jurat s'acordà, a proposta del senyor President, designar una ponència dictaminadora composta dels senyors Plans, Miralles, Feliu, Elias i el Secretari senyor Casals, a fi que la Cambra, en designar la seva representació, tingui ja format el criteri en què la mateixa haurà d'inspirar la seva actuació.

El Vocal senyor Costa Ruiz va donar compte de la visita al senyor Cap d'Explotació de la Companyia de Ferrocarrils del Nord a Barcelona, el qual li exposà les precaucions adoptades per tal d'evitar possibles accidents en el Parador de la Rambla; llegint-se a propòsit la comunicació que l'esmentada Explotació ha donat a la Cambra, coincidint amb les manifestacions del senyor Costa. Manifestà també aquest que, respecte de l'anunciat canvi d'horari, la Companyia no té cap projecte i, que, si el tingués abans de portar-lo a la pràctica, consultaria el parer de la Cambra, per tal d'atendre en tot el possible les seves indicacions.

Presentada a l'aprovació del Ple la Liquidació de Comptes corresponent al passat exercici, formulada per la Comissió Administrativa, fou aprovada, acordant-se enviar-la a la Direcció General de Comerç als efectes de la seva aprovació definitiva, d'acord amb les prescripcions reglamentàries.

També s'acordà ratificar a favor del senyor Ramon Canals la representació de la Cambra en el Jurat d'Estimació d'Utilitats de la Delegació d'Hisenda de la província i comunicar-ho a la Cambra de Comerç de Barcelona; donar un vot de confiança a la Presidència per prendre part a l'elecció d'un representant de les Cambres en el Patronat Nacional de Turisme, de conformitat amb el que disposa el Reglament provisional publicat a la Gaceta del 14 de gener últim, i, finalment, adherir-se i contribuir a l'homenatge que es projecta tributar a l'ex-Governador Civil de Barcelona, senyor Anguera de Sojo.

I, després d'ocupar-se d'altres assumptes d'ordre interior, es donà per acabada la sessió.

Contra el joc

Es parla que hom preté indicar al Govern la necessitat o l'interès (que no deu ésser pas nacional) d'aixecar la prohibició del joc i de reglamentar-lo. No cal dir com som contraris d'aquesta mena de mesura. El joc és un flagell que cau damunt els pobles, i si bé és cert que només en reben les conseqüències aquells individus que no tenen prou virtut per a evadir-lo, cap raó abona per a què l'Estat no vigili per a ells.

El joc no és un esport, és un vici, i quan més sanejats es preten- guí que siguin els ingressos produïts per la reglamentació, més els jugadors es veuren expoliats. I aquesta explotació del vici, encara que s'amagui sota el comú denominador de l'atzar, la creiem un absurde i que desdiria de l'austeritat de la República.

El joc és immoral, i traficar amb la passió dels ciutadans, que és com negociar amb la seva misèria, és contrari a les normes de probitat que deuen imperar en el nou estat de coses. Ni voldríem una tolerància dissimulada ni una reglamentació excessiva, perquè les conseqüències sempre serien les mateixes: persistir en un estat immoral que crea innombrables desgràcies, que cal evitar de totes maneres. Per tant, doncs, és necessari persistir en la prohibició absoluta del joc.

ELS VEINS DIUEN...

Les infermeres

Sr Director:
No deveu desconèixer que a Sabadell manquen infermeres per a cuidar malalts. Es un aspecte del mutualisme benèfic que es troba completament negligit. I en realitat és que són necessàries dones aptes i capacitades (i homes també) per a socórrer a aquelles víctimes de malalties les quals han d'ésser vetllades de nit i àdhuc de dies, sobre-

EL POBLE

agrairà als qui el reben i no tinguin intenció d'ésser-ne subscriptors, que ho comuniquin al repartidor o a la nostra Administració, carrer St. Pere, 31, telèfon 2333.

Pensi tothom, però, que el nostre diari és l'únic a Sabadell que manté els principis de Llibertat i República i que tots els ciutadans liberals s'haurien de fer un deure de protegir-lo.

Aviseu, si us plau, per tot el dia 15 del cursant. Del contrari us considerarem subscriptors.